

Зареєстровано Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України № 1261724 від 26.05.2006 р.

“ЗАТВЕРДЖУЮ”
Генеральний директор
ТДВ „РОСНО Україна”

К. Бергманн

“01 ” березня 2006 р.

Додаток до Правил
Добровільного страхування
цивільної відповідальності власників
наземного транспорту

**УМОВИ ДОБРОВІЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ
ЦИВІЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
АВТОПЕРЕВІЗНИКІВ ТА ЕКСПЕДИТОРІВ**

№ 317/06

КИЇВ – 2006

ЗМІСТ

1. Загальні положення	3 - 6 стор.
2. Перелік об'єктів страхування	6 стор.
3. Порядок визначення страхових сум	7 стор.
4. Страхові ризики	7 стор.
5. Виключення зі страхових випадків	8-10 стор.
6. Обмеження відповідальності Страховика	10-11 стор.
7. Строк, період відповідальності та територія дії договору	11-12 стор.
8. Порядок укладання договору страхування	11 стор.
9. Права, обов'язки і відповідальність сторін	12-15 стор.
10. Обов'язки сторін у разі настання страхового випадку	15-16 стор.
11. Перелік документів, що підтверджують настання страхового випадку	16-17 стор.
12. Порядок і умови розгляду претензій та виплати страхового відшкодування.....	17 стор.
13. Умови припинення дії договору страхування	18-19 стор.
14. Порядок вирішення спорів. Строки давності	19 стор.
15. Страхові тарифи	19-20 стор.
16. Особливі умови	20 стор.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

ТЕРМІНИ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ У ПРАВИЛАХ

“Автотранспортний засіб” – механічний дорожній транспортний засіб, а також будь-який причіп або напівпричіп, призначений для його буксирування таким транспортним засобом, що відповідає вимогам глави 3 Конвенції про дорожній рух 1968 року та всім технічним умовам щодо допущення дорожніх транспортних засобів до перевезень під митними печатками й пломбами згідно ст.12 Конвенції МДП 1978 року й додатку 2 до неї і має відповідне Свідоцтво про таке допущення, який призначений для наземного перевезення вантажів як територією України, так і територією іноземних держав.

“Страховик” – юридична особа, яка створена у формі акціонерного, повного, командитного товариства або товариства з додатковою відповідальністю згідно з Законом України “Про господарські товариства” з урахуванням особливостей, передбачених Законом України “Про страхування”, а також яка одержала у встановленому порядку ліцензію на здійснення страхової діяльності, проводить страхування й приймає на себе зобов’язання щодо відшкодування збитків або виплати страхової суми у разі настання страхового випадку, передбаченого Договором страхування.

“Страхувальник” – юридична чи дієздатна фізична особа, яка уклала із страховиком договір страхування, або є страхувальником відповідно до законодавства України, страхує свій майновий інтерес (покупець страхових послуг) і яка має право на підставі договору (полісу) отримати грошову компенсацію у разі настання страхового випадку, передбаченого Договором страхування.

“Страхування” – це вид цивільно-правових відносин щодо захисту майнових інтересів громадян та юридичних осіб у разі настання певних подій (страхових випадків), визначених договором страхування або чинним законодавством, за рахунок грошових фондів, що формуються шляхом сплати громадянами та юридичними особами страхових платежів (страхових внесків, страхових премій).

“Договір страхування” – це письмова угода між Страховиком і Страхувальником, згідно з якою Страховик бере на себе зобов’язання у разі настання страхового випадку виплатити страхову суму або відшкодувати завданий збиток у межах страхової суми Страхувальнику або іншій особі, визначеній Страхувальником, чи на користь якої укладено договір страхування (подати допомогу, виконати послугу тощо), а Страхувальник зобов’язується сплачувати страхові платежі у визначені терміни та виконувати інші умови договору.

“Страховий ризик” – певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання.

“Страховий випадок” – подія, передбачувана Договором страхування або законодавством, яка відбулась і з настанням якої виникає обов’язок Страховика здійснити виплату страхової суми (страхового відшкодування) Страхувальнику, застрахованій або іншій третій особі.

„Страхова сума” – грошова сума, в межах якої Страховик відповідно до умов страхування зобов’язаний провести виплату у разі настання страхового випадку, а також сума, що виплачується за особистим страхуванням

“Страховий тариф” – ставка страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування.

“Термін страхування” – час дії Договору страхування.

“Відповідальність перед третіми особами” – відповідальність Страхувальника перед фізичними чи юридичними особами за загибель чи шкоду, заподіяну їх здоров’ю або майну внаслідок спричинення такої шкоди вантажем.

“Дорожньо-транспортна пригода (аварія)” – подія, що виникла у процесі руху чи стоянки транспортного засобу і спричинила загибель або тілесні ушкодження людей, пошкодження транспортних засобів, споруд, вантажів чи інші матеріальні збитки.

“Несвоєчасна доставка вантажу” – порушення строків доставки вантажу, встановлених відповідно до вимог Конвенції КДПВ, Статуту автомобільного транспорту України або іншими нормативними актами й правилами.

“Конвенція КДПВ 1956 року (CMR)” – Конвенція про договір міжнародного перевезення вантажів, яка була підписана в Женеві 19 травня 1956 року (із змінами й доповненнями, внесеними Протоколом від 5 липня 1978 року), регулює правила дорожніх перевезень вантажів транспортними засобами за винагороду, коли місце прийняття вантажу до перевезення і місце здачі цього вантажу одержувачу, зазначені в договорі перевезення, знаходяться в різних країнах, із яких хоча б одна є учасницею Конвенції незалежно від місця проживання й національності сторін Договору.

“Конвенція МДП 1975 року (TIR)” - Митна Конвенція про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням Книжки МДП, яка підписана в Женеві 14 листопада 1975 року на підсумковій конференції під егідою Європейської економічної комісії Організації Об’єднаних Націй (ЄЕК/ООН), регулює питання перевезень вантажів, які здійснюються без їх проміжкового перевантаження, в дорожніх транспортних засобах, складі транспортних засобів або контейнерах, з перетином одного чи декількох кордонів від митниці місця відправлення однієї Сторони за Договором до митниці місця призначення іншої Сторони або тієї ж самої Сторони за умови, що певна частина операцій МДП між її початком й закінченням проводиться автомобільним транспортом. Термін “МДП” означає “Міжнародні дорожні перевезення”.

“Книжка МДП (Car-net TIR)” – визнаний всіма країнами-учасниками Конвенції МДП (TIR) документ, який використовується в країні відправлення вантажу й **служує** в якості контрольного документа в країнах відправлення, транзиту й призначення. Розмір гарантій за кожну книжку МДП визначається національними митними органами й погоджується з національним Гарантійним об’єднанням (асоціацією).

“Міжнародна товарно-транспортна накладна (CMR)” – документ, який підтверджує Договір перевезення вантажу у міжнародному сполученні відповідно до умов Конвенції про договір міжнародного перевезення вантажів (КДПВ), складається у трьох примірниках і підписується відправником й перевізником. Міжнародна товарно-транспортна накладна (CMR) повинна містити такі відомості, як місце й дата її складання, ім’я й адреса відправника, ім’я й адреса транспортного агента, місце й дата прийняття

вантажу до перевезення і місце його доставки, ім'я й адреса одержувача, прийняте визначення характеру вантажу й тип його упакування і т.п.

“Гарантійне об'єднання (асоціація)” – національне гарантійне об'єднання, яке створюється з метою представлення перевізника в країні-учасниці Конвенції МДП, визнане митними органами цієї країни і яке гарантує виплату всіх митних платежів і податків, які можуть підлягати виплаті у разі виявлення будь-якого порушення, допущеного під час проведення операції МДП на території такої країни. Національне гарантійне об'єднання гарантує оплату всіх митних платежів і податків як національними, так й іноземними перевізниками, що здійснюють транспортні операції з використанням книжок МДП, виданих їм самим або подібним об'єднанням другої країни. Національні гарантійні об'єднання складають єдину в своєму роді систему гарантій, керування й фінансування якого здійснюється Міжнародним союзом з автомобільного транспорту (МСАТ) у Женеві (Швейцарія). В Україні таким гарантійним об'єднанням є Асоціація міжнародних автомобільних перевізників України (Ас МАП України).

“Транспортно-експедиційне обслуговування” – комплекс послуг, який передбачає виконання дій, пов'язаних із забезпеченням перевезення, відправкою й одержанням вантажу і здійснюється транспортним експедитором у відповідності з укладеними договорами.

“Агент”, “транспортний агент” – особа, яка надає агентські послуги у відповідності з агентськими угодами (договорами).

“Коносамент FIATA” – документ, затверджений Міжнародною федерацією транспортно-експедиційних асоціацій (FIATA), який посвідчує прийняття вантажу до перевезення й видається вантажовідправнику. Коносамент виконує функцію товаророзпорядчого документа з повною відповідальністю.

“Спеціальні права запозичення (SDRs)” – (особливі права зняття грошей) розрахункова одиниця, яка відповідає визначенню Міжнародного валютного фонду і застосовується, згідно ст.23 КДПВ, у разі коли перевізник зобов'язаний відшкодувати збиток, викликаний повною або частковою втратою вантажу чи його пошкодженням. Розмір належної до відшкодування суми визначається на підставі вартості вантажу в місці і в час прийняття його до перевезення, але не може перевищувати 8,33 розрахункових одиниць (SDR) за один кілограм відсутньої ваги. Держави, які не є членами МВФ й, національне законодавство яких не дозволяє застосовувати п.7 вказаної статті, можуть заявити, що передбачена в п.3 статті 23 КДПВ межа відповідальності, яка застосовується на їх території, становить 25 розрахункових одиниць. Вказана розрахункова одиниця відповідає 10/31 граму золота 0,900 проби. Переведення сум, вказаних у розрахункових одиницях, в національну валюту проводиться у відповідності з національним законодавством зацікавленої країни.

“Позов” – вимога, яка пред'являється в арбітражному чи судовому порядку до особи, відповідальність якої впливає з умов Договору страхування.

“Подвійне страхування” – повне страхування одного й того ж об'єкту чи інтересів від одних й тих же ризиків у декількох страховиків одночасно, внаслідок якого страхова сума перевищує страхову вартість.

“Вигодонабувач” – юридична чи дієздатна фізична особа, яку Страхувальник призначив для отримання страхової суми (страхового відшкодування).

1.1. На підставі цих Правил Товариство з Обмеженою Відповідальністю „РОСНО Україна” (далі за текстом – “Страховик”) укладає Договори страхування відповідальності автомобільних перевізників і експедиторів з українськими й іноземними юридичними особами (далі за текстом – “Страхувальниками”).

Договори страхування укладаються із Страхувальниками за умови пред’явлення ними всіх документів, що необхідні для внесення достовірних даних у Договір страхування.

1.2. Ці Правила розроблені й застосовуються відповідно до Законів України “Про страхування”, “Про транспорт”, “Про дорожній рух”, “Про зовнішньоекономічну діяльність”, “Конвенції про дорожній рух” 1968 року, “Митної Конвенції про міжнародні перевезення вантажів з використанням книжки МДП” 1975 року (Конвенція МДП), “Конвенції про договір міжнародного перевезення вантажів” 1956 року (Конвенція КДПВ), норм цивільного законодавства та інших діючих законів й нормативних актів України. Правила визначають умови й порядок укладання договорів страхування відповідальності українських й іноземних юридичних осіб у процесі здійснення ними внутрішніх і міжнародних автомобільних перевезень вантажів та експедиторської діяльності.

1.3. Суб’єктами страхування (Страхувальниками) є українські та іноземні перевізники і експедитори, які здійснюють перевезення та експедиційне обслуговування вантажів територією України та іноземних держав автомобільним транспортом.

1.4. Ці Правила є невід’ємною частиною кожного Договору страхування відповідальності автомобільного перевізника і експедитора, укладеного між Страховиком і Страхувальником (далі Договір).

1.5. В разі потреби, виходячи з вимог укладених або визнаних Україною міжнародних угод та інших нормативних актів, за згодою сторін у Договорі окремі положення цих Правил можуть бути змінені, розширені, доповнені чи замінені іншими нормами або умовами, прийнятими в міжнародній практиці.

1.6. Договором страхування може бути передбачена наявність разом із Страхувальником одного чи декількох Вигодонабувачів за Договором страхування.

1.7. Страхувальник зобов’язаний сповіщати Страховика про всі укладені в інших страхових організаціях договори страхування своєї відповідальності як автомобільного перевізника / експедитора, період дії яких співпадає повністю або частково з періодом дії Договору страхування (Поліса) Страховика.

1.8. У разі наявності подвійного страхування, відшкодування виплачується Страховиком лише в тій частині, яка не покривається страхуванням цього ризику в інших страхових організаціях.

2. ПЕРЕЛІК ОБ’ЄКТІВ СТРАХУВАННЯ

2.1. Об’єктом страхування є майнові інтереси Страхувальника, що не суперечать законодавству України, пов’язані з відшкодуванням Страхувальником заподіяної ним шкоди особі або її майну, а також шкоди, заподіяної юридичній особі (страхування відповідальності) під час здійснення автоперевезень чи експедиційного обслуговування.

2.2. За цими Правилами не є об'єктом страхування моральна (немайнова) шкода.

3. ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ СТРАХОВИХ СУМ.

3.1. Загальна відповідальність Страховика обмежується страховою сумою стосовно всіх вимог, що виникають внаслідок будь-якого окремого страхового випадку або ряду страхових випадків, які сталися внаслідок однієї події.

3.2. Страхова сума вказується в кожному Договорі страхування за взаємною згодою Страховика і Страхувальника.

3.3. У разі потреби, на вимогу Страховика, Страхувальник зобов'язаний надати документи, що підтверджують розмір дійсної вартості вантажу, який перевозиться.

3.4. Договір страхування може укладатись за умови власної участі Страхувальника у відшкодуванні збитків із безумовною франшизою, розмір якої визначається за згодою сторін залежно від характеру вантажу, який перевозиться.

3.5. Франшиза на звичайні вантажі за п.4.1.1. складає, як правило, не менше 0,11% від страхової суми.

3.6. Франшиза на небезпечні, підакцизні, рефрижераторні вантажі та вантажі, що швидко псуються за п. 4.1.1. складає, як правило, не менше 0,44% від страхової суми.

3.7. Франшиза за п.4.1.2. складає, як правило, не менше 1% від страхової суми.

4. СТРАХОВІ РИЗИКИ

4.1. За умовами цих Правил приймається на страхування й підлягає відшкодуванню:

4.1.1. Збиток у разі повної чи часткової втрати або загибелі, викрадення, пошкодження вантажу, який скоївся в період з моменту прийняття вантажу до перевезення і його здачею.

За цим пунктом може бути застрахована відповідальність за загибель, втрату, пошкодження або викрадення вантажу під час його перевезення з оголошеною вартістю (згідно ст.24 КДПВ), яка перевищує межу, вказану у п.3 ст.23 КДПВ, у разі погодження особливих умов страхування й додаткового страхового платежу.

Страховик звільняється від виплати страхового відшкодування, якщо втрата вантажу, його викрадення або пошкодження сталися з вини правомочної за договором перевезення особи.

4.1.2. Збиток, нанесений одній із сторін за договором перевезення, внаслідок невиконання Страхувальником частково або повністю його договірних зобов'язань стосовно:

а) Своєчасної доставки вантажу (Умовами виникнення відповідальності авто перевізника / експедитора за несвоєчасну доставку вантажу є порушення строків доставки, встановлених КДПВ, умовами FIATA, Статутом автомобільного транспорту України або іншими виданими у встановленому порядку нормативними документами або правилами та обґрунтований доказ заявника вимоги, що прострочення нанесло збиток);

б) Відшкодування одній із сторін за договором перевезення (замовнику) митних зборів, податків та інших офіційних зборів а також витрат за виконання митних

формальностей у випадку повної загибелі (втрати) повністю, а у випадку часткової загибелі (втрати) – у пропорції, яка відповідає розміру збитку;

4.1.3.Шкода, спричинена здоров'ю або майну третіх осіб вантажем, що перевозиться.

4.1.4.Витрати щодо:

а) Пересилання вантажу за правильною адресою, яке відбулось внаслідок помилкової відправки цього вантажу Страхувальником за неправильною адресою;

б) Запобігання чи зменшення розмірів збитку після аварії транспортного засобу (зберігання, перевантаження, сортування, перепаккування, реалізація пошкодженого вантажу);

в) Розслідування обставин страхового випадку і захисту Страхувальником своїх інтересів у судових та арбітражних органах.

Витрати, за п.4.1.4. повинні бути попередньо узгоджені зі Страховиком.

4.1.5.Штрафні санкції за порушення митного законодавства щодо ввізного і вивізного мита й зборів, а також стосовно відсотків за прострочення у виплатах, які можуть накладатися згідно митного законодавства і правил відповідних країн, у разі порушення процедури перевезення вантажу із застосуванням книжки МДП, встановленої Конвенцією МДП 1975 року.

Відповідальність Страховика відносно штрафних санкцій, які накладаються органами влади за порушення митних законів і правил відповідних країн настає тільки в тому випадку, коли Страхувальником повністю виконані умови (вимоги) договору перевезення, інструкції щодо доставки вантажу і процедури митного оформлення вантажу. У разі відсутності чітких письмових інструкцій правомочної за договором перевезення сторони (замовника), Страхувальник зобов'язаний керуватись Інструкціями Страховика, які викладені у Договорі (Полісі) страхування.

5. ВИКЛЮЧЕННЯ ЗІ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ

5.1.Згідно з цими Правилами до страхових випадків не відносяться і виплати страхового відшкодування по збитках що настали не проводяться внаслідок таких ризиків:

5.1.1.Прямого чи побічного впливу ядерного вибуху, радіації чи радіоактивного забруднення, яке пов'язане з любым застосуванням ядерної енергії або радіоактивних матеріалів.

5.1.2.Різного роду військових дій, військових маневрів, інших військових заходів та їх наслідків; громадянської війни, народних заворушень, різного роду страйків; конфіскації, реквізиції, арешту чи знищення вантажу за вимогою військової чи цивільної влади.

5.1.3.Надзвичайного і невідворотного стихійного лиха (повінь, бурі, бурани, урагани, смерчі, торнадо, тайфуни, цунамі, шторми, землетруси, селеві потоки, снігові лавини, виверження вулканів, зсуви, обвали, виходи підґрунтових вод, паводок тощо).

5.1.4.Навмисних дій (бездіяльності) або грубої необережності Страхувальника, його службовців стосовно порушення правил перевезення, зберігання або декларування вантажів. В рамках зазначених Правил під грубою необережністю треба розуміти такі дії або бездіяльність Страхувальника, його службовців, страхових агентів та інших осіб, до послуг, котрих він звертається у разі здійснення перевезень або експедиційного

обслуговування вантажів, негативні наслідки яких у вигляді претензій третіх осіб можна було б передбачити.

5.1.5. Експлуатації технічно несправних транспортних засобів, у тому числі рефрижераторного обладнання, які потребують у процесі перевезення вантажів спеціального температурного режиму перевезення.

5.1.6. Перевезення з використанням відкритих або невідкритих транспортних засобів без тенту, якщо таке використання було спеціально обумовлено й вказано у товарно-транспортній накладній.

5.1.7. Переміщення, навантаження, розміщення чи вивантаження вантажу відправником або одержувачем чи особами, які діють на законних підставах від їх імені.

5.1.8. Перевезення вантажу, вантажні місця якого незадовільно або недостатньо марковані чи нумеровані.

5.1.9. Перевезення живих тварин.

5.1.10. Перевезення вантажів, які за своїми природними властивостями піддаються повній або частковій втраті чи пошкодженню, зокрема у наслідок бою, корозії, спонтанного гниття, всихання, витоку, усадки, нападу паразитів і гризунів.

5.1.11. Видачі вантажу неправомочному одержувачу. Правомочним вантажоодержувачем є дієздатна фізична чи юридична особа, яка зафіксована в міжнародній товарно-транспортній накладній (CMR) як вантажоодержувач і яка володіє правом власності на вантаж або уповноважена іншою юридичною чи фізичною особою на одержання вантажу.

5.1.12. Невідповідності упакування чи закупорки, відправки вантажів у пошкодженому стані, а також відсутності чи пошкодження упакування вантажів, які за своєю природою піддаються псуванню й пошкодженню без упакування (незадовільного упакування).

5.1.13. Недостачі вантажу за умови цілісності зовнішнього упакування й неушкоджених пломбах вантажовідправника.

5.1.14. Перевезень чи експедиційного обслуговування контрабандних вантажів і вантажів незаконної торгівлі.

5.1.15. Перевезень цінних вантажів, а саме:

- злитків дорогоцінних металів і виробів із них;
- дорогоцінного каміння і дорогих ювелірних виробів;
- банкнот і монет;
- облігацій, платіжних засобів або цінних паперів іншого роду;
- витворів мистецтва;
- племінних тварин.

5.1.16. Прийняття міжнародних й місцевих законодавчих актів, положень, інструкцій тощо, які змінюють порядок ввезення, вивезення чи транзиту вантажів або потребують

додаткової сертифікації якості товарів що перевозяться , і дія яких почалась після прийняття Страхувальником вантажу до перевезення.

5.1.17.Укладення й виконання Страхувальником договорів з іншими перевізниками (субконтракторами) , якщо такий ризик не обумовлений в Договорі (Страховому полісі).

5.1.18.Передачі книжки МДП третій особі.

5.1.19.Несвоєчасного повідомлення Страхувальником (його законним представником) Гарантійного об'єднання (асоціації) у разі втрати книжки МДП. (Під несвоєчасним повідомленням Гарантійного об'єднання (асоціації) слід розуміти неповідомлення більше трьох діб про факт утрати книжки МДП).

5.1.20.Спричинення шкоди службовцям Страхувальника вантажем, що перевозиться.

5.1.21.Перевезення вантажів з об'явленою вартістю, якщо страхування такого перевезення не було обумовлене особливо у Договорі (Страховому полісі) з нарахуванням додаткового страхового платежу.

Включення в Договір страхування деяких ризиків, перелічених у цьому розділі, можливе шляхом установлення додаткових умов страхування та збільшення суми страхового платежу, що окремо обумовлюється в кожному конкретному випадку.

6. ОБМЕЖЕННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ СТРАХОВИКА

6.1.В рамках цих Правил під обмеженням відповідальності Страховика розуміється максимальна сума страхового відшкодування, яку Страховик повинен виплатити Страхувальнику у разі настання обумовленої в Договорі й вказаної у Страховому полісі події, враховуючи обмеження відповідальності, які встановлені для автомобільного перевізника і експедитора нормами відповідних міжнародних конвенцій, договорів, внутрішнього законодавства, а також умовами Договору страхування.

6.2.Діючі обмеження відповідальності Страховика у випадку повної чи часткової загибелі, втрати чи пошкодження вантажу (п. 4.1.1.цих Правил) вживаються у разі:

6.2.1.Перевезення вантажів на умовах Конвенції КДПВ – сума, передбачена ст.23 Конвенції (у разі перевезення вантажу без зазначення його вартості в транспортній накладній) – 8,33 SDR (спеціальних прав запозичення) за 1 кг. ваги пошкодженого чи втраченого вантажу; сума, передбачена ст.24 Конвенції КДПВ (у разі перевезення вантажу з оголошеною вартістю – із зазначенням у транспортній накладній вартості вантажу).

6.2.2.Міжнародного експедиційного обслуговування вантажів на умовах FIATA (з використанням наскрізного коносаменту FIATA) – сума, передбачена ст.8.3 умов FIATA-666,67 SDR за 1-е упакування чи вантажне місце або 2 SDR за 1 кг. ваги вантажу,(якщо в число способів транспортування вантажу входить перевезення морем чи внутрішніми водними шляхами); сума, передбачена ст.8.5. умов FIATA – 8,33 SDR за 1 кг. ваги вантажу (якщо в число способів його транспортування не входить перевезення водними шляхами).

6.2.3.Перевезень чи експедиційного обслуговування вантажів по території України, країн СНД, Латвії, Естонії, Литви або між цими країнами (якщо Конвенція КДПВ чи

умови ФІАТА не застосовуються) сума відповідальності узгоджується між Страховиком та Страхувальником і вказується у Договорі (Страховому полісі).

6.3. Діючим обмеженням відповідальності Страховика за пунктом 4.1.3. цих Правил є сума, яка погоджена між Страховиком і Страхувальником й вказана у Договорі (Страховому полісі), а за пунктом 4.1.5. – у відповідності з п. 0.8.3. Додатку 6 (пояснюючі записки) до ст..8 п.3 Конвенції МДП.

6.4. Витрати Страхувальника, зазначені в п.4.1.5. цих Правил можуть відшкодуватись в тому розмірі, в якому вони фактично понесені, якщо інше не обумовлено в Договорі (Страховому полісі).

6.5. Витрати, які пов'язані із розслідуванням обставин події і захисту інтересів Страхувальника в судових та арбітражних органах (п.4.1.4./в/) а також витрати щодо запобігання чи зменшення розміру збитку (п.4.1.4./б/) відшкодовуються у розмірах, в яких вони фактично понесені.

6.6. У Договорі (Полісі) можуть встановлюватись спеціальні обмеження відповідальності Страховика у разі перевезення певних категорій вантажів.

6.7. Загальні обмеження відповідальності Страховика за всіма претензіями по кожному страховому випадку й на весь період страхування встановлюються за погодженням між Страховиком і Страхувальником й вказуються в Договорі страхування (Полісі).

7. СТРОК, ПЕРІОД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ТА ТЕРИТОРІЯ ДІЇ ДОГОВОРУ

7.1. Договір страхування може укладатись на календарний рік, на півріччя, квартал, контракт, одне перевезення.

7.2. Відповідальність Страховика за Договором страхування починається з моменту прийняття Страхувальником вантажу до перевезення чи експедиційного обслуговування і діє до моменту здачі вантажу правомочному одержувачу (з урахуванням запізнення у доставці), якщо інше не обумовлено в Договорі (Полісі).

7.3. Договір страхування діє на території, в напрямку або у межах маршруту доставки (експедиційного обслуговування) вантажу, вказаних в ньому.

7.4. Якщо територія, напрямок або маршрут перевезення змінюється без попереднього погодження із Страховиком, то дія Договору страхування може бути припинена Страховиком в тій частині перевезення чи експедиційного обслуговування, яка відноситься на зміну території, напрямку або маршруту.

8. ПОРЯДОК УКЛАДАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

8.1. Підставою укладення Договору страхування є письмова заява Страхувальника, яка подається Страховикові за встановленою ним формою.

Страховик несе відповідальність тільки за тими перевезеннями, які виконуються транспортними засобами, вказаними у відповідній заяві на страхування.

8.2. Договір страхування вступає в силу з моменту сплати Страхувальником страхового платежу, але не раніше дати, яка вказується у Договорі (Полісі) чи в іншому документі, який підтверджує прийняття ризику на страхування.

8.3. Договір (Поліс) є основним документом, який підтверджує наявність страхування. За бажанням Страхувальника разом із Договором (Полісом) йому може видаватись Страхове Посвідчення, яке є документом, що підтверджує факт укладання Договору (Полісу) страхування між Страховиком і Страхувальником.

8.4. Якщо стане відомо, що відомості, повідомлені Страхувальником у заяві на страхування, не відповідають дійсності в цілому чи в частині, і виникне підозра, що Страхувальник повідомив неправдиві відомості, Страховик має право відмовити у виплаті страхового відшкодування, а також припинити достроково дію Договору без дотримання встановленого місячного терміну, передбаченого п.13.3. цих Правил.

8.5. Договір страхування може бути продовжений на черговий страховий період на підставі письмової заяви Страхувальника, поданої Страховику не пізніше ніж за 30 днів до закінчення періоду страхування за діючим Договором (Полісом).

8.6. В тому випадку, коли Страхувальник звертається з проханням до Страховика надати підтвердження наявності страхування третій особі, таке підтвердження може видаватися виключно в порядку інформації і не означає передачі будь яких прав, які витікають із Договору страхування, особі, якій направляється підтвердження.

9. ПРАВА, ОBOB'ЯЗКИ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СТОРІН

9.1. В період дії Договору страхування Страхувальник має право:

9.1.1. Отримати належну суму страхового відшкодування на умовах цих Правил й Договору страхування.

9.1.2. Достроково припинити дію Договору страхування та отримати суму страхових платежів, які повертаються, на умовах цих Правил.

9.1.3. Отримати дублікат Страхового полісу в разі його втрати. З моменту видачі дублікату загублений Страховий поліс вважається недійсним. (У разі повторної втрати Страхового полісу із Страхувальника додатково стягується платіж в розмірі фактичної вартості виготовлення Полісу).

9.1.4. Сплачувати страхові платежі:

- шляхом безготівкових розрахунків – через бухгалтерію підприємства, а також із рахунку у банку;
- готівкою – в касу Страховика;
- поштовим переказом за адресою Страховика.

9.1.5. У разі значних темпів інфляції, з метою приведення у відповідність суми страхових відшкодувань з рівнем цін, збільшувати страхову суму за будь-яким пунктом страхування, вносячи додатковий платіж.

9.2. Страхувальник зобов'язаний:

9.2.1. Своєчасно вносити страхові платежі, передбачені Договором страхування.

9.2.2. Надавати Страховику повну інформацію, під час укладення Договору, про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику.

9.2.3. Якщо в період дії Договору (Страхового поліса) Страхувальнику стане відомо про будь-які істотні зміни у ступені ризику або про зміни, які можуть викликати збільшення об'єму відповідальності Страховика, письмово сповістити про це Страховика в найкоротші строки, але не пізніше ніж на протязі 24 годин з моменту, як йому стане відомо про ці зміни.

У випадку виникнення, під час дії Договору страхування, обставин, які збільшують ступінь ризику, Страховик має право:

- змінити умови страхування (з внесенням відповідних доповнень до Полісу);
- нарахувати додатковий страховий платіж;
- достроково припинити Договір страхування з моменту, коли нові обставини вступили чи вступають у дію.

Відмова Страхувальника від зміни умов страхування або виплати додаткового страхового платежу дають Страховику право на дострокове припинення Договору страхування з моменту, коли ці зміни вступили або вступають в дію. (У разі будь-яких змін умов страхування Страховик видає Доповнення до Договору страхування).

9.2.4. Після одержання замовлення на перевезення, уточнити характер вантажу, який буде перевозитись, і його вартість. Також необхідно у письмовій формі (факсом, телексом, електронною поштою) запитати у відправника (замовника) письмові інструкції щодо:

- місця доставки вантажу;
- місця митної обробки вантажу;
- паспортні дані вантажоодержувача або інший спосіб ідентифікації одержувача (наприклад, пароль тощо).

9.2.5. Випускати в рейс тільки справні транспортні засоби.

9.2.6. В момент прийняття вантажу до перевезення, перевірити:

- відповідність записів, зроблених у товарно-транспортній накладній, відносно кількості вантажних місць, маркування й розмірів;
- зовнішній стан вантажу і його упакування;
- вагу вантажу брутто чи його кількість, зазначених в інших одиницях виміру;
- вміст вантажних місць;
- наявність і правильність оформлення всіх вантажосупровідних документів (пакувальний лист, митна декларація, інвойс /рахунок-фактура/ тощо).

Якщо Страхувальник чи його законний представник не має достатньої можливості перевірити правильність записів, вказаних в цьому пункті, він повинен уписати в накладну обґрунтовані застереження. Обґрунтуванню підлягають всі зроблені ним застереження, які стосуються зовнішнього стану вантажу і його упакування. Ці застереження не мають обов'язкової сили для відправника, якщо останній навмисно не вказав у накладній, що він їх приймає.

9.2.7. Повідомити страховика про інші діючі договори страхування щодо цього об'єкта страхування.

9.2.8. Вживати заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок

настання страхового випадку.

9.2.9. Під час здійснення перевезення вантажу Страхувальник зобов'язаний:

- контролювати проходження інформації щодо вантажу (уникати перечеплення автопоїздів із вантажем підвищеної вартості);
- піклуватися щодо безпечних стоянок для автотранспортних засобів на шляху слідування вантажу, а головне – у місці доставки;
- вимагати від водіїв надання інформації(по телефону) про дату вивантаження і негайно (по факсу) доводити цю інформацію до відома одержувача й відправника (із зазначенням місця й часу вивантаження);
- вимагати від водіїв виконання всіх інструкцій відправника, а також виконання “Інструкції для водіїв” і “Пам’ятки для водіїв”, розроблених Страховиком, і які є невід’ємною частиною кожного Договору (Полісу) страхування (із матеріальною відповідальністю за їх невиконання).

9.2.10. Якщо, після прибуття вантажу на місце призначення, виникають перепони щодо його здачі, запросити інструкції у відправника вантажу. (Страхувальник має право на відшкодування витрат, які були викликані виконанням одержаних інструкцій , від відправника вантажу, так як ці витрати не є наслідком його особистої вини).

9.3. Страховик має право:

9.3.1. Перевіряти подану Страхувальником інформацію, а також контролювати виконання останнім вимог та умов Договору страхування.

9.3.2. Встановлювати, за погодженням із Страхувальником, розміри страхових тарифів.

9.3.3. Достроково припиняти дію Договору страхування і в цьому разі повертати Страхувальнику страхові платежі на умовах цих Правил згідно діючого законодавства України.

9.3.4. В разі появи сумнівів в обґрунтованості (законності) претензії, відстрочити виплату страхового відшкодування, але на термін, що не перевищує 6 місяців, до отримання необхідного підтвердження про страховий випадок від відповідних інстанцій.

9.3.5. Змінювати та уточнювати окремі пункти Правил страхування згідно з діючим законодавством України і положеннями міжнародних Конвенцій і правил. У цьому випадку всі зміни, внесені у Правила страхування, розповсюджуються тільки на знову укладені Договори.

9.3.6. Розробляти, за погодженням із Страхувальником, відповідні інструкції і пам’ятки для водіїв з питань виконання ними правил перевезення вантажів у міжнародному сполученні.

9.4. Страховик зобов'язаний:

9.4.1. Ознайомити страхувальника з умовами та правилами страхування.

9.4.2. Протягом двох робочих днів, як тільки стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасного

здійснення страхового відшкодування страхувальнику.

9.4.3. При настанні страхового випадку здійснити виплату страхового відшкодування у передбачений договором строк. Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасне здійснення страхового відшкодування шляхом сплати страхувальнику неустойки (штрафу, пені), розмір якої визначається умовами договору страхування.

9.4.5. Відшкодувати витрати, понесені страхувальником при настанні страхового випадку щодо запобігання або зменшення збитків, якщо це передбачено умовами договору.

9.4.6. За заявою страхувальника у разі здійснення ним заходів, що зменшили страховий ризик, або збільшення вартості майна переукласти з ним договір страхування.

9.4.7. Тримати в таємниці відомості про страхувальника та його майновий стан за винятком випадків, передбачених законодавством України.

10. ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН У РАЗІ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ

10.1. У разі настання страхового випадку або події, наслідки якої можуть призвести до виникнення відповідальності Страховика за Договором страхування, Страхувальник чи його законний представник зобов'язаний:

- письмово сповістити Страховика протягом 2-х діб із моменту, коли Страхувальнику стало відомо про подію;
- прийняти всі можливі заходи щодо запобігання або зменшення розміру збитків, відшкодування яких у відповідності до цих Правил може бути покладено на Страховика. Понесені Страхувальником у цих цілях розумні витрати підлягають відшкодуванню Страховиком;
- без письмової згоди Страховика не брати зобов'язання й не робити пропозицій щодо добровільного відшкодування збитків і не визнавати повністю або частково свою відповідальність;
- надавати Страховику всю доступну інформацію і документацію, яка дозволяє проаналізувати причини, хід й наслідки події, характер й розмір нанесеного збитку.

10.2. Якщо Страхувальник не виконав вимоги, вказані в п. 10.1., Страховик має право відхилити вимоги щодо виплати страхового відшкодування або зменшити суму відшкодування.

10.3. У випадках, коли умови п.10.2. протирічать міжнародним угодам або конвенціям, згідно до умов яких здійснювалась доставка вантажу, діють відповідні положення угод або конвенцій.

10.4. Страхувальник за згодою Страховика має право:

- самостійно провадити претензійні, арбітражні й судові справи;
- призначати для провадження претензійних, арбітражних і судових справ сюрвейерів, експертів, адвокатів;

- звертатися до Страховика за консультаціями або передавати справи для безпосереднього провадження.

10.5.Страховик має право :

- запитувати й одержувати від Страхувальника необхідну інформацію й документи, які мають відношення до страхового випадку;
- за своїм розсудом призначати або наймати від імені Страхувальника сюрвейерів, експертів, адвокатів й інших осіб для розслідування обставин страхового випадку або події, яка заявлена Страхувальником як страховий випадок, а також для провадження справ або врегулювання збитків;
- виступати від імені Страхувальника в суді або перед заявниками претензії;
- давати рекомендації, які спрямовані на зменшення розмірів збитку й проводити разом із Страхувальником розслідування обставин страхового випадку;
- розслідувати обставини страхового випадку й визначати розмір збитку;

10.7.Будь-які дії Страховика, направлені на розслідування обставин, причин, наслідків події, характеру й розміру нанесеного збитку, не означають визнання ним своєї відповідальності або зобов'язань по кожному конкретному страховому випадку.

11. ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЮТЬ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ

11.1.До вимоги щодо відшкодування збитків Страхувальник повинен прикласти повний комплект претензійних документів:

- претензійний лист сторони за договором перевезення (замовника) Страхувальнику;
- розрахунок збитку, заявленого Страхувальнику стороною, яка вимагає відшкодування;
- товарно-транспортні накладні з відміткою вантажоодержувача або його представника про недостачу чи пошкодження вантажу;
- інвойси (комерційні рахунки), пакувальні листи, митні декларації;
- акти огляду вантажу (аварійні сертифікати), акти експертизи, які складені незалежними спеціалізованими організаціями згідно чинного законодавства, практики або звичаїв країни місця події, або акти огляду вантажу на предмет виявлення недостачі або оцінки його пошкодження;
- пояснювальну записку водія щодо події;
- в тому випадку, коли претензія Страхувальнику заявляється не правомочним вантажоодержувачем, а страховою компанією, яка страхувала вантаж - документ, який підтверджує перехід до страховика вантажу прав власника вантажу, після виплати відшкодування;
- виправдувальні документи по витратам, які були понесені Страхувальником із метою запобігання або зменшення розмірів збитку й захисту своїх інтересів у суді;
- копія листування із заявником претензії;
- копії документів або листування, які підтверджують дотримання вимог цих Правил стосовно документального закріплення права Страховика на пред'явлення регресних вимог до третіх осіб, які відповідальні за нанесення збитку Страхувальнику;

- документ, який підтверджує факт оплати претензії Страхувальником;
- протокол (довідку) Державтоінспекції або дорожньої поліції у випадку дорожньо-транспортної пригоди; акт огляду вантажу (аварійний сертифікат);
- довідка органів внутрішніх справ або поліції, яка підтверджує факт звернення в ці органи перевізника у випадку крадіжки вантажу або інших подій кримінального характеру, під час перевезення вантажу, або підтвердження від правоохоронних органів про порушення кримінальної справи за фактом крадіжки чи іншої події кримінального характеру;
- У тому разі, коли на вимогу Страхувальника витрати повинні бути відшкодовані Страховиком агенту або представнику Страхувальника, який фактично оплатив претензію - документи, які свідчать про надання Страхувальником повноважень агенту (представнику) на врегулювання й оплату збитків Страхувальника.

11.2.Страховик має право вимагати від Страхувальника надання йому додаткових документів, які, на думку Страховика, є необхідними для розгляду претензії.

12. ПОРЯДОК І УМОВИ РОЗГЛЯДУ ПРЕТЕНЗІЙ ТА ВИПЛАТИ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

12.1. Якщо інше не передбачено умовами Договору страхування, Страховик відшкодовує збитки після фактичної їх оплати Страхувальником.

12.2.Страховик приймає рішення щодо виплатити страхового відшкодування або про відмову у виплаті на протязі 30 днів з моменту одержання всіх документів, які необхідні для розгляду претензії.

12.3.Страхувальник зобов'язаний інформувати Страховика щодо всіх виплат, одержаних від третіх осіб (в тому числі від осіб, відповідальних за спричинення збитку і від інших страхових організацій) за збитками, які згідно цих Правил або за умовами Договору страхування підлягають відшкодуванню Страховиком.

12.4.Якщо Страхувальник отримав відшкодування збитку від третіх осіб, Страховик оплачує лише різницю між сумою, належною до відшкодування за умовами страхування, і сумою, одержаною від третіх осіб.

12.5.Страхувальник чи Вигодонабувач зобов'язаний повернути Страховику одержане страхове відшкодування (або його відповідну частину), якщо на протязі передбачених законодавством України строків позовної давності будуть виявлені обставини, які за законом або цими Правилами повністю чи частково позбавляють Страхувальника або Вигодонабувача права на одержання страхового відшкодування.

12.6.Правомочна за договором перевезення особа (замовник) може, у разі отримання ним відшкодування за втрачений вантаж, просити у письмовій формі про його негайне повернення в тому випадку, якщо вантаж буде знайдено на протязі календарного року, наступного після виплати відшкодування. Прийняття до відома такої його вимоги повинно бути підтверджено письмово.

12.7.На протязі 30 днів після одержання інформації про те, що вантаж знайдений, правомочна за договором перевезення особа (замовник) може вимагати, щоб вантаж був йому виданий після сплати боргових зобов'язань, які витікають із накладної, а також повернення одержаного ним відшкодування за мінусом можливих понесених витрат, які

включені у відшкодовану суму, і з застереженням щодо збереження всіх прав на відшкодування за запізнення з доставкою, передбачених у ст.23 Конвенції КДПВ, і, якщо є підстави, в ст.26 цієї Конвенції.

13. УМОВИ ПРИПИНЕННЯ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

13.1. Дія Договору страхування припиняється за згодою Сторін, а також у разі:

- закінчення календарного терміну дії ;
- виконання Страховиком зобов'язань перед Страхувальником у повному обсязі;
- несплати Страхувальником страхових платежів у встановлені терміни;
- ліквідації Страхувальника – юридичної особи або смерті Страхувальника – громадянина, або втрати ним дієздатності, за винятком випадків, передбачених Законом України “Про страхування”;
- ліквідації Страховика у порядку, встановленому законодавством України;
- прийняття судового рішення про визнання Договору страхування недійсним;
- з ініціативи одної зі Сторін згідно з умовами цих Правил та чинного законодавства України;
- в інших випадках, передбачених законодавством України.

13.2. Договором страхування можуть бути передбачені й інші випадки припинення дії Договору.

13.3. Дію договору страхування може бути достроково припинено за вимогою Страхувальника або Страховика, якщо це передбачено умовами договору страхування.

Про намір достроково припинити дію договору страхування будь-яка сторона зобов'язана повідомити іншу не пізніше ніж за 30 днів до дати припинення дії договору страхування, якщо інше ним не передбачено.

13.3.1. У разі дострокового припинення дії договору страхування за вимогою Страхувальника, Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору, з відрахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, і фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування. Якщо вимога Страхувальника обумовлена порушенням Страховиком умов договору страхування, то останній повертає Страхувальнику сплачені ним страхові платежі повністю.

13.3.2. У разі дострокового припинення договору страхування за вимогою Страховика, Страхувальнику повертаються повністю сплачені ним страхові платежі. Якщо вимога Страховика обумовлена невиконанням Страхувальником умов договору страхування, то Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору страхування, з відрахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, і фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування.

13.4. Якщо після набуття сили Договором страхування можливість настання страхового випадку відпала та існування страхового ризику скінчилося з обставин інших, ніж страховий випадок, Страховик має право на частину страхового платежу, пропорційно часу, протягом якого діяло страхування.

13.5. Сума страхових платежів, що повертаються на умовах пп.13.3-13.4, виплачується Страхувальнику.

З моменту виплати цієї суми дія Договору страхування припиняється.

13.6. Не допускається повернення коштів готівкою, якщо платежі було здійснено в безготівковій формі.

13.7. Повідомлення про припинення дії Договору страхування або про його дострокове припинення повинно бути направлено ініціатором припинення Договору

іншій Стороні у письмовій формі не пізніше чим за 30 днів до передбачуваної дати припинення дії Договору.

13.8. У разі припинення дії Договору страхування з причини закінчення його календарного строку або за ініціативою однієї із Сторін, Сторони продовжують нести відповідальність за своїми зобов'язаннями (оплата страхових платежів, яких не вистачає, і виплата вже заявлених збитків).

13.9. Недійсність Договору страхування.

13.9.1. Договір страхування вважається недійсним з часу його укладання у випадках, передбачених законодавством України.

13.9.2. Крім того, Договір страхування вважається недійсним у випадку:

- коли Договір укладено після настання страхового випадку;
- коли об'єктом страхування є відповідальність за майно, яке підлягає конфіскації на підставі судового вироку або рішення, що набуло законної сили.

В разі недійсності Договору страхування кожна зі Сторін зобов'язана повернути іншій Стороні все отримане майно за цим Договором, якщо інші наслідки недійсності Договору не передбачені законодавством України. Договір страхування визнається недійсним у судовому порядку згідно з діючим законодавством України.

14. ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ. СТРОКИ ДАВНОСТІ

14.1. Всі суперечки і спори за Договором страхування вирішуються за згодою Сторін, а у разі недосягнення згоди – в порядку, передбаченому чинним законодавством України.

14.2. Позов щодо вимог, які витікають із Договору страхування, може бути пред'явлений Страховику в строк, передбачений чинним законодавством України.

15. СТРАХОВІ ТАРИФИ

15.1. Страхові тарифи обчислюються Страховиком актуарно (математично) на підставі відповідної статистики настання страхових випадків.

15.2. Страховик має право встановлювати фіксовані тарифи страхових платежів

15.3. Визначення ставок страхового платежу здійснюється для кожного Страхувальника індивідуально на основі даних, викладених у заяві на страхування. Порядок розрахунку страхового тарифу наведений в додатку 1 до цих Правил.

15.5. Оплата страхового платежу здійснюється Страхувальником на підставі Договору (Полісу), в якому зазначена дата сплати страхового платежу.

15.6. Норматив витрат Страховика на ведення страхової справи становить 30% від величини страхового платежу.

15.7. При укладенні Договору страхування на термін не менше одного року Страхувальник має право вносити страхові платежі кількома частинами (не більше 3-х), перша з яких має бути сплачена при укладанні договору страхування і становити не

менше 50 %. При цьому розмір річного страхового тарифу збільшується на 10 %. Терміни сплати двох інших платежів вказуються в Договорі страхування і не можуть бути більше шести місяців із дня набрання чинності Договору страхування. В разі несплати своєчасно наступних платежів Договір страхування вважається достроково припиненим в 24.00 годин останнього дня оплаченого періоду – 183-го з дня початку терміну дії договору, чи 274-го.

15.8. Франшиза (частина збитку, що не відшкодовується) встановлюється, як правило, за всіма претензіями по одному страховому випадку. Розмір франшизи визначається за згодою між Страховиком і Страхувальником і вказується в Договорі (Полісі).

15.9. В Договорі (Полісі) можуть встановлюватись спеціальні франшизи щодо збитків у разі перевезення певних категорій вантажів або випадків того чи іншого характеру.

16. ОСОБЛИВІ УМОВИ

16.1.1. Дія цих Правил й будь-якого Договору страхування (Полісу), укладеного відповідно до них, регулюються положеннями законодавства України.